ŞAKA

Kız — İmkânı yok buradan
adım bile atamam..
Erkek — Sen de İstanbul
büslerine döndün.. bir
rış kar yağınca olduğun
de kalıyorsun!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

İşaret memuru — Eyvahlar olsun, işaret düdüğümü acaba nereye koydum?.

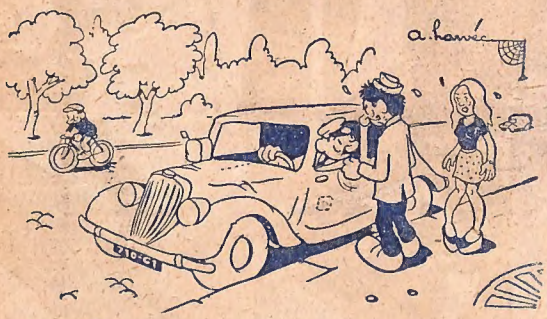

Şoför — Perdeler kapalı gezdiniz bayım, elbette gece tarifesi üzerinden hesap göreceğiz..

Poker meraklısı itfaiye kumandanı yanan kumar salonunda..

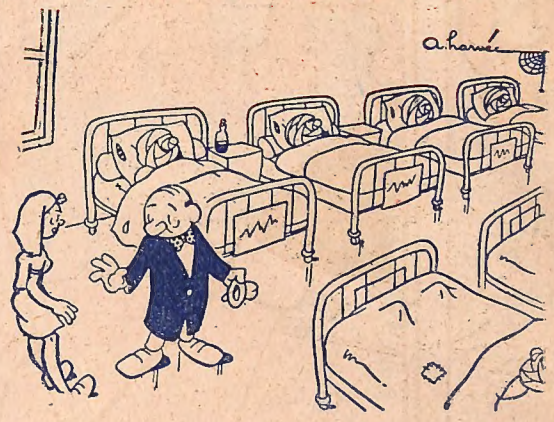

Ziyaretçi — Size zahmet olmasın bayan, ben hastamızı kolayca tanırım!..

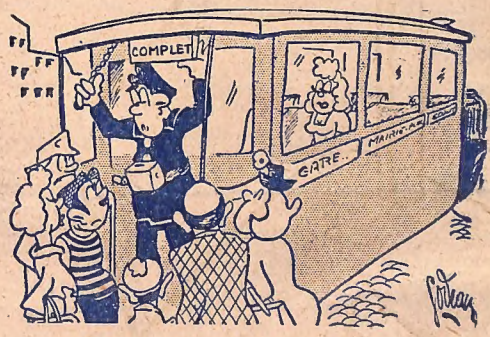

Aşık biletçi — Komple dedik ya ayol, siz lâkırdı anlamıyormusunuz?..

— Hayır sevgilim, hayır., ineceğin zaman daima yandan inmelisin!.

Sayı: 324. Sene: 7. Cilt: 10 Fiyatı 15 Kuruş 14 OCAK 1947

SAHİBİ:
ve yazı işlerini fiilen idare eden
yazı işleri müdürü
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi
No. 71, İkinci kat Hususi Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI

TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.

YABANCI MEMLEKETLER İÇİN
Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira

Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH GAZETESİ ●

— Demokrat Parti kongresine bir çok kadın âza da iştirak etmiş!..
— Tabii eder.. kongre sinema salonunda yapılmış!..

Müşteri — Siz de mi zam istiyorsunuz?..
Berber — Tabii isteriz beyim.. tıraş diyip geçme, her yerde bizim sanatimiz geçiyor şimdi!..

DOSTLUK BOZULMASIN DİYE...

Bir mecliste Cemil Cahit Ceme sordular:

— Z. G. yi tanir misiniz?.

— Tanimak da ne demek?.. Gayet iyi dostuzdur.. İçtiğimiz su ayrı gitmez!..

— Hikâye de yazıyormuş..

— Duydum amma, aramızdaki ahbaplık bozulmasın diye hiç okumadım!..

●

NEYE YARAYACAK?

Üstad Neyzen Tevfik'in son rahatsızlığında doktorlar şöyle dediler:

— Hazret!. Bu sefer de sizi hale yola koyup sıhhatinizi iade ettik. Fakat bir daha zinhar ağzınıza bir damla içki koymıyacaksınız!.

Neyzen boynunu büküp sordu:

— Öyleyse iyileşmem neye yarayacak?.

●

SABIR LÂZIM!

Bir mecliste ukalanın biri, Profesör Neşet Ömere sordu:

— İnsan, rahat etmek için nasıl yatmalıdır, acaba?..

Muhterem doktor profesör, bu garip suale şu zeki cevabı verdi:

— Nasıl rahat ederse öyle yatmalıdır!..

Beriki ısrar etti:

— Ben, çeşit çeşit yatmayı denedim ama, bir türlü rahat edemiyorum!

— Öyleyse mezara kadar sabret dostum!.

●

DENEME

Sabahattin Alabora, çakmağı bozuldu bozulalı, kibrit kullanmak zorunda kalmıştı. Fakat kibritlerin haline adamakıllı sinirlenmekten geri kalmadığı için hademeye tembih etti:

— Kutuyu aç da iyice bak... Yanmaz soyundan olmasın!

Beş dakika sonra hademe dönmüştü. Sabahattin, adamın uzattığı kutuyu alıp sordu:

— Kibritler iyi mi?

— Hepsi mükemmel efendim!.

— Nereden biliyorsun?

— Teker teker yaktım, sonra tekrar kutuya doldurdum... Bilmez olur muyum hiç beyim?.

●

EKONOMİ BABINDA...

Kalabalık bir kadın meclisi.. Filânlar, falanlar, fişmekânlar hep orada.. Konuşma şu muhayyel hayat pahalılığına intikal ediyor. Bütün hanımlar, harıl harıl, pahalılık karşısında aldıkları tedbirlerden bahsediyorlar. Filânca hanım:

— Doğrusu, aşçıyı gönderdim göndereli mutfak masrafımı hayli kıstım! diyor.

Otekiler, merak içinde soruyorlar:

— Daha az mı masraf gidiyor hemşire?..

Filânca hanım, gayet mağrur:

— Helbette kardeşim!.. diyor.. Aşçı gitti gideli eski masrafın yarısı bile olmuyor.. Kocam da, çocuklar da eskiden yediklerinin yarısını bile ağızlarına almaz oldular..

●

BİR HAKİKAT

Necmi Rıza ile Orhan Ural, kafayı çektikleri gazinodan kol kola çıktıkları vakit, Necmi, mühim bir tavırla arkadaşını durduttu:

— Bak üzüm, şu astronomi âlimleri ne mühim insanlar!.. Güneş dönmez, dünya döner dedikleri ne kadar doğruymuş meğerse!..

«AĞLAYAN KIZ» DA «HORLAYAN ADAM»!

Dram kısmında Ağlayan Kızın kırkıncı gecesi. Birinci perdesindeyiz. 106 numaralı koltuktan bütün salonu kaplıyan motör hırıltısı gibi bir horlama... beş on dakika devamdadır.

Nihayet kızıp sinirlenen baş aktör Hüseyin Kemal sahneden bağırıyor:

— İçinizde şu horlayanı çıkarıp atacak kimse yok mu rica ederim!

Söz rol icabı değildi. Sade seyircilerle hasbihal. Netiecde horlayan adam Ağlayan Kız'dan atıldı, atıldı ama... Paltosu bir hayli vestiyerde kaldı.

Horlayan kimden davacı olsun? Reşat Nuriden mi?

●

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!

Yeni yıla daha yeni girmiş bulunuyoruz. Bu sene de ömrümüz var sa 365 gün hayırlısiyle yaşıyacağız. Ve neler de neler duyup göreceğiz. Ölümlü dünyada işitmek, duymak, öğrenmek kadar tatlı bir şey var mıdır?

Bir kere dedik ya, duyduk duymadık demeyin. İstanbul sosyetesi isterse neler yaratmaz?.

Efendim, şimdilik yeni senenin bence en mühim olayları bir evlenme, bir boşanma, hâdisesidir. Alâkadarlar icabında sözümü tekzip ederlerse ben de onları şahitlerimle yüzleştireceğim.

● Evlenmiye sebep olan hâdise... Bir vazonun kirli suyudur. Adamcağızın biri sabahleyin işine gitmek üzere sokakta yürürken bir pençere açılmış ve cooof.. diye vazonun suyu ile solmuş çiçeklerini baştan aşağı yemiş. Üstü başı berbat olan adam hiddetinden köpüre köpüre evin kapısına dayanmış... Kendisine hizmetçinin dikkatsizliği, sakarlığı, anlatılmış ve o kadar çok şeyler anlatılmış ki... Adamcağız, hayatında anlamadığı bir şeyi anlamış!.. Evin küçük hanımına âşık olmuş. Soluğu da evlenme dairesinde almış.

● Boşanma hâdisesi de portakal yüzündendir. İki haftalık bir karı koca yemişçiye girmişler. Koca tanesi 15 kuruşluk portakallardan 10 tane almak isterken şımarık eşi 50 kuruşluk portakallardan alacaksın, demiş. Ve orada başlıyan bir «alacaksın, almıyacağım» kavgası o kadar alevlenmiş ki, karı koca sonunda birbirlerini aldıklarına pişman olarak manavdan ayrı ayrı çıkmışlar, ve büsbütün ayrılmak üzere son defa da mahkeme huzurunda karşılaşacaklarmış...

Bunlardan başka son günlerde bakın daha ne olmazlar oldu:

● Bayan M. in hizmetçisi

— Yumurta bitmiş, nereden alayım efendim?

Deyince, yeni otomobil sahibi hanım hiç düşünmeden:

— Atla otomobile, git köşeden alıver... der ve yollar.

● Ayaspaşada oturan R. R. zengin bir bekârdır. Geceleri yatağında yalnız yatmaz... Sevgilisi Ku-Ku-'yu yanına alır. Beş senedenberi beraber sabahladığı bu sevgili altı yaşında şirin bir maymundur. Bu maymun insana evde mükemmel arkadaşlık yaptığı gibi elektrikleri de söndürüp yakarmış.

● Park Oteli altında yeni bir paviyon açıldı. Mimarları, dekoratörleri İtalyan... Güzel bir sanat eseri yaratmışlar doğrusu.. Hele tuvalet insanların ruhunu ve içini açıyor. Meraklanıp bu iki oturaklı helânın kaça mal olduğunu sordum.

— 30.000 lira!.. dediler.

● Halı tüccarı Resul İstanbula yeni geldiği sıralarda bir kaç düğüne davet edildi. Ve her seferinde de aç kaldı. Sebebi, meğer İstanbul âdetlerini bilmiyormuş... Büfe açıldı mı tramvay arabasına hücum eder gibi masaya hücum etmek.. Geç kalanlar dona kalır. Hani büyük bir düğünde gazinoda hücumun şiddetine dayanamayıp duvara yapışan masada olduğu gibi. Taşradan gelen tüccarımız ise düğün sahibinin elinden ikram bekliyerek bir köşede aç, susuz untulup, kalıyormuş. Bu âdeti öğrenmiş amma.. üç dört düğünde de açlıktan gözü kararmış.

BELER

Züppe Kadınlardan Sakınınız!..

* * *

Onu şöyle methederler:

— Kibar efendim, öyle uydurma kibarlardan değil, yedi göbek asîl...

— Babası vezir, babasının babası paşa, onun babası da paşa, o paşanın babası da vezir...

Paşalar, vezirler sayılır...

Yedi göbek asîl kadınla karşılaşırsınız. Böyle kadınlar her yaşta olur. Yetmiş yaşında olanı da vardır.

Otuz yaşında olanı da...

Yaradana yan bakarlar mı? Bilmem amma, herkese dudak büktükleri muhakkaktır.

Kim olursa olsun bir kere sorarlar:

— Kimin kızı?..

— Kimin oğlu?..

Bu suale cevap verilmezse...

— Kimbilir nasıl bir ailenin çocuğudur, derler.

Cevap verilse:

— Babası bir memurmuş.

— Babası bir doktormuş.

Bakışlarında istihfaf okunur...

— Memur, doktor... Herkes memur olabilir, herkes doktor olabilir... Ama asîl olamaz,

İnsanların dilleri sürçtüğü gibi bazan da akılları sürçer.

Böyleleriyle evlenme kararını verirler:

Kız ailesinden ilk gelecek lâf:

— Acaba damat yüz görümlüğü olarak ne takacak?

Bu arada sayılır:

Annesinin annesinin annesine, zevci paşa pırlantalı bir taç takmıştı. Annesinin annesine zevci vezir, her biri nohut büyüklüğünde bir dizi inci takmıştı. Annesine zevci paşa elmas bir iğne takmıştı.

Lâf lâfı takip eder. Döşenecek salonlardan, yapılacak yatak odalarından bahsedilir, bütün bu arada geçmiş vezirlerin, paşaların evlenirlerken nasıl salonlar döşedikleri sayılır, dökülür.

Bunların hiç biri olmazsa... Kız tarafında suratlar birer karış, erkek tarafı bin pişman... Kız ve erkek evlenme memurunun karşısına otururlar. Kız tarafının paşa ve vezir ailesi tanıdıkları, erkek tarafının iş güç sahibi tanıdıkları salonu doldurmuşlardır. Paşalılar onlara yüksekten bakarlar, onlar paşalılardan çekinirler.

Evlenme merasimi bitince kız tarafı... erkek tarafına duyuracak bir sesle:

— Yazık oldu kızımıza, o paşalara lâyıktı... derler.

Erkek tarafından bir şey denilmez ama, onlar da bu lâfı hazmetmemişlerdir. Surat asarlar.

Kız ve erkek, artık karı kocadırlar. Evlerine giderler. Ev erkeğin kazancına göredir.

Dört oda, üç oda!.. Yeni gelin bu küçük evden hoşlanmaz,

— Ev mi bu, der, kutu!.. Büyük annemin mendil kutusu!

Nasılsa bulabildikleri besleme kız, yeni geline:

— Hanım abla!

Diye hitap eder, yeni gelin buna çok sinirlenir:

— Hanımefendi demesini bile bilmiyor.

Komşuları sorup öğrenir: Üst katta bir banka memuru oturuyordur, daha üstte bir öğretmen.

Yandaki evde bir kunduracı vardır. Öbür yandakinde bir dülger. Karşıda da bir terzi:

— Ne bayağı mahalle? Görüşülecek kimse olmadığı muhakkak!

Akşamları kocası eve gelince, hizmetçi yemeği hazırlar. Yemek hazır olduğunu bir sahan kapağına çatalla vurmak

— Devamı 9 uncu Sayfada —

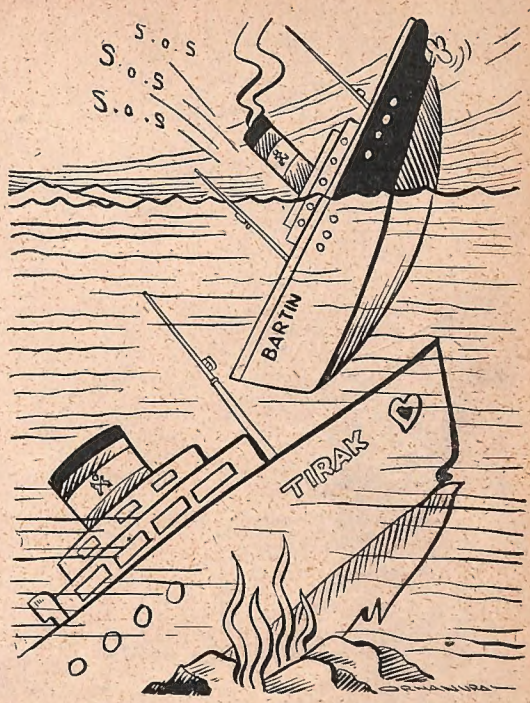

Trak — Safa geldin Bartın kardeş, seni de mi kurtaramadılar?..

Bartın — Aldırmadılar bile.. Amerikadan yeni gemiler geliyor ya, bizim yüzümüze kim bakar!.

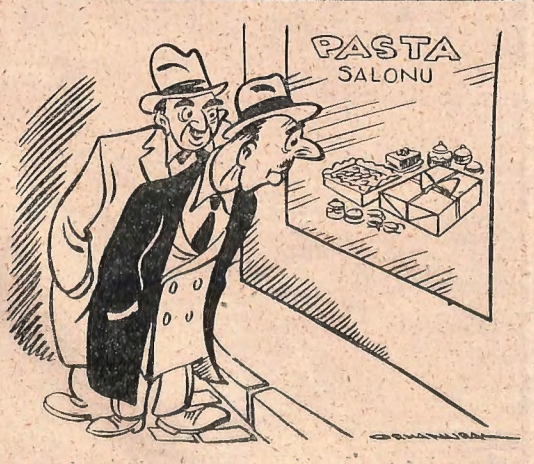

— Şeker fiyatları indi, fakat pastaların, şekerlemelerin fiyatı olduğu gibi kalıyor.. neden acaba?..

— Belediye iktisat müdürlüğü şekerleme yaptığından olmalı azizim..

ERENLER

Biz öyle öç aldık ki felekten bu cihanda,
Günler yaşadık kos koca yıllar değerinde.
Dinçtir başımız, üstüne kar yağdı da, hattâ
Bülbüller öter gönlümüzün bahçelerinde.

Hiç sönmiyecektir içimiz, geçse zamanlar;
Küllenmiş ateş çok dayanır çünkü derinde.
Her sevgili, bir busede, sevmek nedir anlar:
Tek bağrımızın yatmıya görsün üzerinde.

Necdet Rüştü EFE

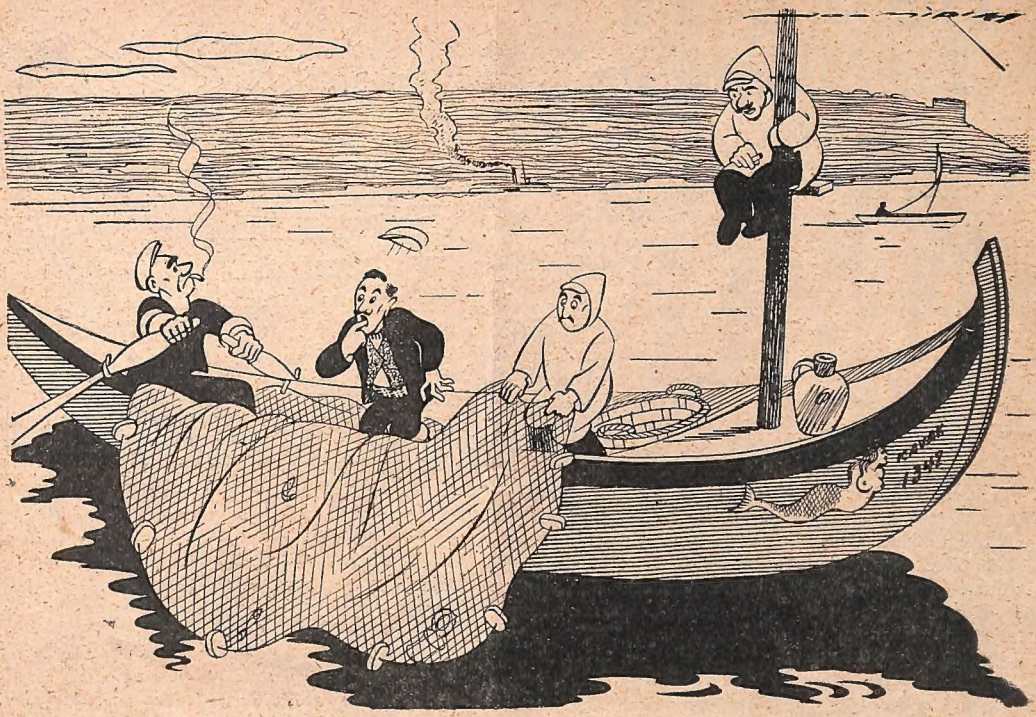

Balıkçı — «Darıldın mı cicim bana, hiç bakmıyorsun bu yana!»
— Şarkının sırası mı be.. sabahtanberi bekliyoruz, bir torik bile çıkmadı..
— Tabii çıkmaz, geçen seferki gibi yine denize dökecek değil miyiz?..

1946 BİLÂNÇOSU..

Yazan: Necdet Rüştü EFE

Dokuz yüz kırk altı neş'esiz geçti;
Nedense uğradık nazara bu yıl!..
Ehvale ibretle bakanlar, seçti
Şöyle bir karışık manzara bu yıl:

●

Maşallah... Hürriyet sunuldu halka,
Tek seçim yapıldı, çoğaldı fırka!..
Siyaset ufkunda koptu kasırga,
Bıraktı bir garip hatıra bu yıl!..

●

Gerçi (C. H. P.)nin şanlıdır adı,
(D. P.)nin de yurda hizmet maksadı.
(Kalkınma Partisi) kalkınamadı;
(Demirağ) uğradı zarara bu yıl!..

●

Denildi: Şükredin, girmedik harbe..
Yapılmaz bu kubbe gerçi bir habbe,
Fakat hançer vurdu ihtikâr kalbe:
Dünyamız benzedi mezara bu yıl!..

●

Ettiler bu harbe girmeyenler kâr;
Bizi şehit etti böyle ihtikâr!..
Yalan mı?.. Milletin hali aşikâr:
Hırsızlar aşırdı çok para bu yıl!..

Vurdular yoksulu, soydular acı;
Bağırdık: Bu derdin iptir ilâcı!..
Bir sürü insafsız kara borsacı
Gezdiler yüzleri kap kara bu yıl!..

●

İnanıp koşarım Atıf İnan'a;
Ucuza mal etsin hayatı bana!..
Tedbirler zıt geldi taban tabana:
Hesaplar uymadı pazara bu yıl!..

●

Aldı son hızını süs, israf yine;
Yanlar daldılar lüks âlemine:
Avuçla parayı bir iskarpine
Vererek, bastılar mantara bu yıl!..

●

Çoğaldı Bayların yediği nane:
Gezdiler kör kütük, deli, divane!..
Yüzde bin kâr etti nice meyhane,
Düştü yağlı kazanç kaç bara bu yıl!..

●

Meşhurdur: Temurlenk Konya'yı bütün
Soyunca; demişler: (Halk dertli, küskün).
Şöyle ferman çıkmış heriften o gün:
(Çok vergi koyunuz onlara bu yıl!..)

Ehvali sorunca yine Temurlenk,
Demişler: (Ortalık aldı başka renk):
(İçiyor genç, yaşlı.. yapıyor ahenk),
(Üstelik başlandı kumara bu yıl!..)

●

Temurlenk emretmiş: (Vergi elverir),
(Züğürtler bu kadar şenlik gösterir!..)
Borç bini aşınca, dünya vız gelir;
İşte böyle düştük biz dara bu yıl!..

●

Yalnız bizde değil; her memleketi
Böylece sarsmıştır savaş afeti!..
Yine talihliymiş bu Türk Milleti:
Sap sağlam çekildik kenara bu yıl!..

●

Nifak yok.. Bundadır düzenlik, dirlik:
Vatan cephesinde göğsümüz çelik!..
Genç, yaşlı, kadın, er olmuşuz birlik;
Erdik bir hayırlı kafara bu yıl!..

●

Gelelim Necdet'in haline biraz:
Yine bir güzele vuruldu bu yaz!..
Bir kumral sevdi ki, dengi bulunmaz;
Kalbinde açıldı bir yara bu yıl!..

Necdet Rüştü EFE

Kadın — Neden resmimi elbisesiz yapmak istediniz?.
Ressam — Ucuza çıksın diye!..

SAKANIN HİKÂYELERİ

YAZAN: Cemil Cahit Çem

BÜYÜK İKRAMİYE...

Doğrusu, âsabımın sağlamlığıyla pek övünemem. Ama, bu yılbaşı, sahiden başımdan öyle bir iş geçti ki, hakikî bir sinir şampiyonu durumunda kaldım!..

Bekârlar, ekseri yılbaşlarını eğlence lokallerinde geçirmeyi tercih ederler... bir tabiat ve zevk meselesidir bu... Ben, ne gazinolardan, ne meyhanelerden, ne de benzeri kazıkhanelerden hoşlanırım. Dik kat ettim. İnsan oğlunun muhiti, alabildiğine dar oluyor. Dünyanın en kalabalık gazinosuna da gitseniz, müşterilerin nihayet sayısı mahdut kütleler halinde eğlendiklerini görürsünüz. İş böyle olduktan sonra ha gazinoya gitmişim, ha bir ev davetine... Hattâ ikincisi bence daha da terciha değer... Hiç olmazsa bu ikincisinde As geçinmek mazhariyeti de vardır...

Uzatmıyalım, bu yılbaşı da öyle yaptım. Semtte pek ahbap olduğumuz orta halli bir aile vardır. Oldukça kalabalıklardır ha... Bir ana ve üç kız evlâtla bir de oğul... Babaları öleli çok oldu. Merhum, iyi adamdı. Geride kalanlara şöyle böyle bir tekaüt maaşiyle, üç de ev bırakan bahtiyarlardandır. Birinde oturuyorlar. İkisi de kirada... Hasılı eve, ayda 250 - 300 lira giriyor.. Kızlar da birer içim su.. Benim yerimde siz olsanız böyle bir davete gitmez misiniz?.. Tabiî gittik... Aksilik olacak. O akşam için en büyükleri Jaleyi bir arkadaşı davet etmiş.. Yalnız Nâle, Hâle bir de Asım vardı.. Sonra tabiî anaları Nemika hanım da hazırdı.. Allah razı olsun. Güzel bir bol, mutena bir iki meze de hazırlamışlar.. Erken erken sofraya kurulduk. Bir yanımda Nâle, bir tarafımda Hâle... İçimde Jalenin hasreti yeni yılı kutlamıya hazırlandık...

Saat on bire kadar beş altı bardak bol yuvarlamış olmalıydım. Hem radyo dinliyor, hem de oradan buradan konuşuyorduk. Bir ara radyodan bir ses:

— Şimdi yılbaşı piyangosundan kazanan numaraları okuyacağız! dedi.

Ardından da Sait Çelebinin aşina sesi çıkageldi ve üç beş traş geçtikten sonra başladı...

Odada çıt çıkmaz olmuştu. Hep beraber kulaklarını radyoya vermiş, gözlerini de biletlere dikmişlerdi. Bana işaretle anlattılar: İki bileti ortaklaşa almışlar. Bir tanesi de Jaleninmiş... Radyo bir hayli bilet numarası ve bir sürü ikramiye saydı, döktü. Ben, yine bardağımı dikmekle meşguldüm ki birdenbire kopan üçüzlü çığlık yüzünden az kalsın boğulacaktım. Öksürüğümü keşip kendime geldiğim zaman Nemika hanımla iki dilber kızı, âdeta üstüme çullandılar:

— Çıktı!.. Yüz bin lira çıktı!. Jaleye yüz bin lira çıktı!..

Sonra kadın bir sedire uzandı. Artık uzandı mı, serildi mi, yıkılıp kaldı mı, demeli bilmem ki... Kızların ikisi de kendilerinden geçtiler.. Asımla ben hepsinin imdadına seğirttik. Oğlan, anasını zor belâ kucaklayıp karyolaya uzatırken, ben de önce ortanca Nâle'yi, sonra da en küçük Hâle'yi kucaklayıp birer kanapeye yatırdım, kolonya şişesini aldık, Göğüslerini açtık. Bileklerini ve şakaklarını ovduk... Hasılı, yarım saatte ana

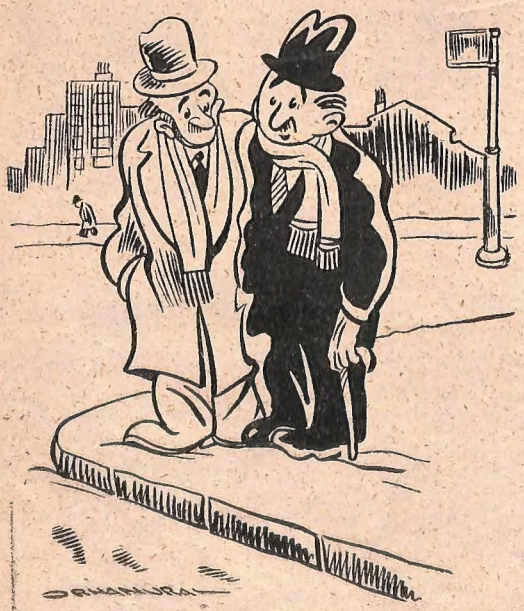

— Yahu, bir saattenberi bekliyoruz, ne tramvay, ne otobüs ne de bir taksi gözükmedi, acaba bugün bir tatil günü mü?.
— Hiç biri değil bayım, İstanbula iki santim kar yağdı ya!..

Sarhoş — Doktorcuğum, bizim rakımızdan ne istiyorsun, bırak da ucuzlasın!.
Dr. F. K. — İyi söylüyorsun ama, timarhanede yer kalmadı bayım!.

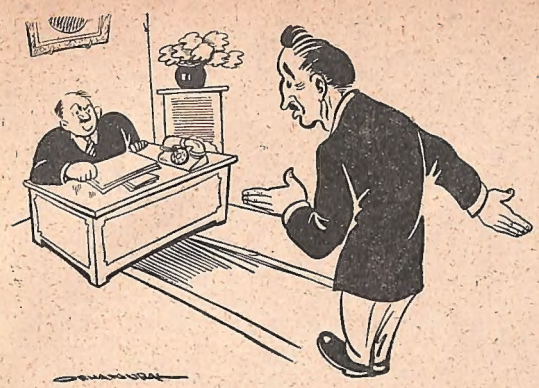

Müdür — Maşallah, artık sabahları daireye erken gelmiye başladınız!.

Memur — Eh, maaşlara zamdan sonra bayanla sabah kavgalarımız biraz azaldı da ondan!..

---

ile iki kızı kendilerine zor getirdik.. Ayılıp oturdukları ve biraz açıldıkları zaman hallerinin fena olduğunu gördüm. Şöyle zemin ve zamana münasip bir takım sözler söylemiye başladım:

— Ayol ne oluyorsunuz?. Tam keyifleneceğiniz bir sırada böyle mi yaparsınız siz?..

Nemika Hanım:

— A!. Sen ne diyorsun Cemil Bey oğlum!.. dedi. Yüz bin lira bu... Bakayım bilete?. Tamam işte.. Yüz on altı bin doksan iki.. Vallahi yüz bin lira Jaleye... bize çıktı..

— İyi ya a efendim!.. Nedir bu haliniz?. Bana çıksa keyfimden hop oturur, hop kalkarım.. Şimdi bayılmanın sırası mı?. Yakışır mı yâni?.

Nâle, Hâle ve anne hanımla mahdum bey etrafımı almışlardı:

— Çıktı!. Nihayet çıktı!. diyorlardı. Şimdi bir apartıman alırız!.. Doğru Beyoğluna taşınırız!..

Ve hülyaların ardı arkası gelmiyordu.

Böyle ne kadar zaman geçti bilemiyorum. Belliydi ki bu kazanç, onlara yeni ufuklar açmıştı ve hiç şüphesiz bu güzel, fakat göze çarpmıyacak kadar köşede kalmış kızların talihleri de bu yüz bin lira ile birlikte yeni bir kılık alacaktı.

Ne yalan söyliyeyim, bu hale ben de sevindim. Adeta piyango bana vurmuş gibi yüreğim ferahladı ve belki... belki kendi hesabıma da bu iş hoşuma gitti. Çünkü şu Jale, ne zamandır aklımı kurcalayıp duruyordu ve bir kaç parası olmasının, onu bana daha sempatik göstermiye başladığı da âşikârdı.

Odada derin bir sessizlik hasıl olmuştu. Hep birlikte hülyalara dalmıştık.

Birden Nemika hanımın sesi çınladı:

— Ya bunu Jaleye nasıl haber vereceğiz?..

— Canım o da radyo başındaydı herhalde.. Çoktan haber almıştır!. dedim.

— Yok!. dedi. Böyle şeye sinirlerinin hiç tahammülü yoktur. Bu akşam radyo dinlemiyeceğini söyleyip duruyordu.. Zaten bileti de onun için yanına almadı da bana bıraktı.. Duysa, kalbi duruverir maazallah!.

— Sabahleyin gelince usulle anlatırsınız!.

Hep birden itiraz ettiler..

— A!. Böyle şey için sabaha kadar beklenir mi ayol?.. Hemen gidip getirmeli!.

— Kimi?. Jaleyi mi?. Ev yakın mı bari?. dedim.

Tarif ettiler. Şöyle, yarım saatlik bir yol. Bir otomobil alınırsa beş dakikada gidilir de dönülürdü bile...

Nemika hanımla iki kızını Asımın ihtimamına bıraktım. Jaleyi getirmek bana düştü. Hatta, bunu yapmam için bilhassa ısrar da ettiler:

— Bizi affedin Cemil Bey!. İçimizde sizden daha sinirleri sağlam kimse yok.. Şunu ona uygun bir dille anlatıverin olur mu?.. Şöyle yavaştan yavaştan!..

o—o

Otomobilde yanımda oturan Jale hâlâ şaşkın, âdeta endişeliydi:

— Ne oldu Allah aşkına?. diye sorup duruyordu. Neden böyle gece yarısı gelip beni aldın?..

— Affedersin, ama ben bu akşamki davete bilhassa senin için geldimdi!. dedim. Bir de, evde senin başka yere davet edilmiş olduğunu duyunca, hani nasıl diyeyim, biletine büyük ikramiye çıkmasını kuvvetle umup da amorti bile alamıyan biçarelere döndüm..

Güldü:

— Demek illâki orada bulunayım istedin, öyle mi Cemil?.

Sözü dönüp dolaştırıp piyangoya getirmek istiyerek:

— Değil mi ya şekerim?. Şimdi bak, yanımdasın diye piyango vurmuş gibi seviniyorum.. Ha.. Senin biletin var mı?

— Var ama bir şey çıkacağına hiç ümidim yok!. dedi.

— Ya çıkarsa?..

— Aman sus!. Yüreğim duruverir!.

— Ne kadar çıksa sevinirsin?..

— En aşağı yüz bin çıkmalı!.

— Meselâ yüz bin çıksa ve ben de sana bunu haber versem!..

Jale gözlerimin içine baktı:

— Yarısını sana verirdim Cemil!.. Vallahi sana verirdim!.

Sonrasını hatırlamıyorum. Şarkkadak düşüp bayılmışım ve eve varınca beni ayıltmak için akla karayı seçmişler!

Cemil Cahit CEM

BİR HESAP MESELESİ

Küçük Doğan, öğretmenin verdiği aritmetik meselelerini halletmiye uğraşıyordu. Bir ara, birinde takılmış olacak ki, epeyce bir düşünceye daldı. Babası gazeteden başını kaldırıp sordu:

— Nedir o, Doğan?.

— Baba, dörtten dört çıkınca ne kalır?.

— Aman!. Bu kadarını da bilemiyor musun oğlum?.. Bak sana anlatayım: Meselâ pantalonunun cebinde dört tane beş kuruşluk var.. Bir de bakıyorsun ki dördü de düşmüş.. Şimdi cebinde ne kaldı bakayım?.

Doğan, bir an düşündü, sonra birden yüzü güldü:

— Ne kalacak?.. Paraların düştüğü delik!..

ZÜPPE KADINDAN SAKININIZ

— Baş tarafı 5 inci Sayfada —

suretiyle haber verir. Bu da hanımın icadıdır. Kibar konaklarda gonk çalınırmış da...

Haftanın altı günü akşamı kocasına baş ağrısından şikâyet eder. Yedinci günü ise, sinirleri tutar.

— Nedir bu çektiklerim. Bu kadar iyi yetiştirildikten, bu kadar gördükten sonra ben bu evde nasıl yaşarım?.

Kocası sakin adamdır:

— Karıcığım, o zamanlar başkaymış, şimdi zaman başka, neyimiz eksik?..

— Neyimiz mi eksik, neyimiz var ki!.. Bu kutuda yaşanmaz, bu mobilyada oturulmaz. bu karyolada yatılmaz. Bu benim giydiklerim giyilmez.

— Günün birinde her şey düzelebilir!

— Ama sen düzelemezsin.

— Canım benim neyim var ki?...

— Doğru neyin var, asaletin bile yok. Her şey olsa bile o eksik, ben ne diye seninle evlendim? Yedi göbek asîl bir kadın, avamdan biriyle evli... Ne dedim de sana vardım.

Ağlar, sızlar:

— Beni kimler istemişti, kimler, ne müşir oğulları, ne paşa torunları, ne vezir oğulları... Ah, aklım yoktu da senin gibisine vardım. Çık git avam herif...

Duvarlara levhalar asmak lâzım:

«Yedi göbek asîl kadından sakınınız!»

İMSET

EN GÜZEL

NASRETTİN HOCA FIKRALARI

Türk mizahının en büyük üstadı olan Nasrettin Hocanın fıkraları güzelliğinden hiç bir şey kaybetmeden hâlâ dilden dile dolaşmaktadır. Bu fıkraların en güzellerinden yüzden fazlasını resimlendirerek nefis bir albüm halinde hazırlamaktayız. Üç renkli büyük bir kapak içinde yakında çıkacak olan bu güzel albümü neş'elenmek isteyen her Türk almalıdır.

BEKLEYİNİZ!..

İŞİ BİTİK BİR ADAM!

(Bir Perdelik Komedi)

Nakili: Cemil Cahit CEM

ŞAHISLAR:

UYSAL ZADE REFİK	**— 50 yaşlarında bir tüccar**
SÜNBÜL HANIM	**— Karısı, 36 yaşlarında**
FINDIK AHMET	**— Hırsız**
POLİS MEMURU	

(Zengince bir ailenin oturma odası. Sağda ve solda birer kapı. Ortada bir pencere. Bir tarafta radyo. Ortada bir dolap. Koltuklar, kanapeler vesaire...)

— SAHNE: 1 —

Refik — Sünbül

Refik (gazetesine dalmış) — Şu radyoyu kapatsana Sünbül!..

Sünbül (Yün örerken esner) — Aman!. Pek de uykum geldi.. (Sağındaki radyoya uzanıp kapatır.) Daha yatmıyacak mıyız?.

Refik (gazetesine dalmış) — Hele biraz daha sabret!. Şimdi bitiyor!.

Sünbül — Ne okuyorsun böyle harıl harıl?. Başıma siyasî kesildin çıktın!..

Refik (gözü gazetesinde) — Canım siyaset miyaset okuduğum yok vallahi.. Polis havadislerine baktım da!..

Sünbül (yün işini dizlerine bırakır) — Ne olmuş?. Kim kimi öldürmüş?. Aşık mıymış?. İhanet mi ediyormuş?..

Refik — Yok öyle bir şeyler!. Amma da uyduruyorsun hani?..

Sünbül (sabırsızlanır) — Neymiş peki?..

Refik — Birinin üstünde son sistem bir brovning tabancası bulmuşlar.. Bin lira para cezası.. Galiba iki ay da hapis yiyecekmiş..,

Sünbül (telâşlı) — Son sistem brovning mi bulmuşlar? İki ay hapis mi?..

Refik — Tabii değil mi ya?.. Müsaadesiz silâh taşımak yasaktır!.

Sünbül — Ya sen?.

Refik — Nasıl ben?.

Sünbül — Canım senin de son sistem bir brovning tabancan var ya?.

Refik (gazeteyi dizlerine indirir)— Nasıl var?. Nerede var?.

Sünbül — Ayol geçen sene almadın mı?., Hani bir adamın yüz lira borcu varmış da parayı veremeyince tutup tabancasını vermişti?..

Refik — Ha, hatırladım!. Ama onunki müsaadeliydi...

Sünbül — Müsaadeliydiyse, müsaadeyi kendisi için almıştı tabii.. Tabancasını aldıktan sonra kendine müsaade çıkarttın mı?

Refik — Yook!..

Sünbül — Gördün mü ya?..

Refik (telâşlanır) — Şahi!.. Bak benim hiç hatırıma gelmemişti.. Ama dur hele... Ben tabancayı üstümde taşımıyorum ki...

Sünbül — Yalnız tabancayı taşıyanların mı müsaadesi olması lâzım?. Evde tabanca olursa müsaadeye lüzum kalmıyor mu?..

Refik — Bilmiyorum ama, herhalde ona da izin almak lâzımdır!.

Sünbül — Gördün mü başımıza geleni?. Hem bin lira, hem de iki ay hapis!.. Ben ne yapayım şimdi?. (Ağlamaklı olur),

Refik — Telâşlanma yahu!. Bir senedir evde duruyor da kimse gelip müsaade sordu mu?.

Sünbül — Aksilik bul.. Gelmezler, gelmezler de birden gelecekleri tutar!.

Refik (karısına belli etmemek istemesine rağmen rahatı kaçmıştır) — Hele hele!.. Ağzını hayıra aç.. Lâkin yarından tezi yok şu tabancayı elden çıkarmalı.. Nereye koymuştun onu!..

(Sünbül ayağa kalkar. Sahnenin ortasındaki dolaba kadar gidip açarak içinden kılıflı bir tabanca çıkarır. Kocasından tarafa tutar.)

Sünbül — İşte!..

Refik (Helecanla yerinden fırlar) — Öteye tut, öteye!.. Doludur be!.. Üstüme iyilik sağlık.. Ver şunu bana.. (Tabancayı karısının elinden alır.) Rahatımı kaçırdın vallahi Sünbül!.. Haydi yatalım artık.. Buranın havası pek bozuldu. Pençereyi aç.. Sabaha kadar temiz hava girsin!.

(Sünbül pençereyi açar. Refik tabancası elinde önden ve karısı arkasından, elektriği söndürdükten sonra sağdaki kapıdan çıkarlar.)

— SAHNE: 2 —

Fındık Ahmet

(Sahne bir an boş ve karanlık kalır. Nihayet soldaki kapı yavaşça aralanır. Uçarı bir külhanbeyi kafası görünür. Ortalığı kolaçan ettikten sonra yavaşça içeriye girer ve birdenbire elindeki elektrik fenerini yakıp, ışığı ötede beride gezdirir.)

Fındık Ahmet — Yatalı epey olmuş.. Kimbilir kaçıncı uykudadırlar.. Enayiler, pençereyi de açık bırakmışlar.. Dünyada böyle aveller varken bize ölüm yok.. İmanına yandığımın pençereden de zehir gibi esiyor hani!.. Romatizmam olmasa bir diyeceğim yok.. (Gidip pençereyi kapamıya savaşır. Kanadın biri kapanmamakta ısrar eder.) Vay canına be!. Ne aksi pençereymiş!. (Hızla iter ve gürültü ile kapanır.) Hah şöyle.. (Birdenbire durur:) Acaba duymuşlar mıdır? Sanmam!. Herifi kaç gündür dikizliyorum... Hırtta öyle uykucu suratı var ki.. Dünya yıkılsa uyanmaz!. (Ortadaki dolaba yönelip açar) Oo!!.. Bir hayli gümüş takımı varmış...

(Bu esnada sağdaki kapı aralanır. Aralıkta ve üstte Sünbülün, altında da Refik'in başı görünür).

— SAHNE: 3 —

Fındık Ahmet — Refik — Sünbül

Sünbül (fısıldar) — Ben sana içerde bir gürültü var demedim mi?..

Refik — Kim o?. Sakın apartıman kapıcısı olmasın?

Sünbül (Alçak sesle) — Sus, herif duyacak!. Haydi al tabancanı da yakala şunu!.. Kapıcının burada ne işi var?..

Refik (ürkek) — Canım bırak Allah aşkına.. Alsa alsa ne alacak şuradan?..

Sünbül — Haydi diyorum sana!.. (Kocasını içeriye iterken sağ eline tabancayı tutuşturur. Fakat Refik'in sakır sakır titreyip ses çıkarmadığını görünce tabancalı elini yakalayıp olacak yâni?.. Hemen kapıcıya seslenir): Davranma!..

Fındık Ahmet (telaşla geri döner) —Kim o?.. Vay canına!. İndir şu tabancayı ağabey!. Şakanın sırası mı?.

Refik (kendini toparlamıştır ama hâlâ titremesine mani olamaz) — Davranma diyorum.. Kaldır kollarını!..

Fındık Ahmet — Yapma be ağabey. Omuzlarım romatizmalı vallahi!.

Refik — Kaldır diyorum sana!. Yakarım ha!.. Çabuk at silâhını elinden!..

Fındık Ahmet (Güler) — Bizde silâh ne gezer he?.. Bir de silâh müsaadesi diye başım belâya mı girsin? (Kollarını kaldırır.)

Sünbül (birdenbire silâh müsaadesi meselesini hatırlar. Kocasına fısıldar) — Gördün mü şimdi? Bak, müsaadesi yok diye silâh almıyormuş..

Refik (fısıldayarak) — Eyy?. Ne olacak yâni?.. Hemen kapıcıye sesleri delim!..

Sünbül — Deli misin ayol?. Polis çağırırsak tabanca görülür.. Hapse girersin vallahi!.

Refik (alçak sesle) — Canım bu herifi ne yapacağız öyleyse?.

Fındık Ahmet (bu fısıltılardan kendi çıkarına bir şeyler sezmiştir) — Ağabey, müsaade et de indireyim şu kollarımı.. Vallahi silâhım yok.. Enai miyim ben?.. Hırsızlık sırasında yakalanıp da üstümde silâh da çıkarsa, cezam bir kaç misli olur diye çakı bile almam yanıma!.

Refik — Demek silâhın cezası bu kadar çok!.

Fındık Ahmet — Olmaz olur mu?. İnsanı müebbet hapse mahkûm ederler vallahi!.

Sünbül (fenalıklar geçirir) — Aman yarabbi!. Şimdi bayılacağım.. Sav şu herifi!.

Refik (afallamış bir halde) — Bana bak.. Haydi benden olmasın!. Çabuk sıvış git buradan!.. Sakın bir şey çalayım deme!. Seni affediyorum bu seferlik!..

Karı koca tekrar sağdaki kapıya yönelirler. Refik yavaşçacık tabancayı bir iskemlenin üstüne bırakır ve Sünbülün ardından o da çıkar.)

— SAHNE: 4 —

Fındık Ahmet

Fındık Ahmet (hayret içinde kollarını indirir) — Bir şey anladıysam Arap olayım.. Herif tabancayı bile burada bıraktı be.. Çabuk olmalı.. Belki kancıklık eder, polise telefon filân ederler.. (Hemen iskemleye uzanıp tabancayı alır ve evirir çevirir) En aşağı yüz papeli var.. (Cebinden çıkardığı büyük bir yemeniyi açıp tabancayı içine koyar. Dolaptan acele aldığı gümüş takımlarını da yemeniye yerleştirdikten sonra çıkın halinde bağlayıp eline alır ve soldaki kapıya yönelir.) Neyime lâzım?.. Hemen sıvışmalı...

(Sol kapıdan çıkar ve sahne bir an boş ve karanlık kalır).

— SAHNE: 5 —

Refik — Sünbül

(Sağdaki kapı yine aralanır. Refik'in başı görülür.)

Sünbülün sesi (içerden) — Gitmiş miş?,.

Refik (hâlâ kapı aralığında) — Gitmi?..

Sünbülün sesi — Tabancayı da almış mı?..

Refik — Allaha şükür, almış!.

(Birlikte girip elektriği yakarlar. Sünbül doğruca dolaba gider.)

Sünbül — Mendebur herif, gümüş takımlarını da götürmüş!.

Refik - Götürsün be karıcığım.. Şu tabancadan kurtulduk ya, sen ona bak!..

Sünbül — Allaha bin şükürler olsun!.. Baksana ne dedi?.. Müebbet hapis bile varmış!..

(Birden apartımanın zili çalar.)

Sünbül — Bu ne?::

Refik — Kapı çalınıyor.. Bu saatte?.. Nedir acaba?..

Sünbül — Git de aç bari!.

Refik — Aman karıcığım, sen aç.. Geçirdiğim helecandan dizlerimin bağı çözüldü!..

(Sünbül çıkar.)

— SAHNE: 6 —

Evvelkiler — Polis memuru — Fındık Ahmet

Polis memuru — Gecenin bu saatinde rahatsızlık verdiğim için af buyurun.. Şu mendeburu sizin binadan, elinde çıkın çıkarken gördüm. Devriye geziyordum. Kaçmak istedi. Elimden kaçabilir mi hiç?. Hemen enseledim. tabii.. Direnecek oldu!. Direnebilir mi bana hiç?. Kıskıvrak tutuverdim.. Biraz sıkıştırınca sizin daireden çıktığını itiraf etti.. Şu çıkındakileri sizden çalmış.. Lûtfen bakar mısınız, bunlar sizin mi?..

Sünbül (çıkını açar) — Helbette bizim ya!.. Nah işte, gümüş takımlarımız!.. Hem de bir şey çalmıyacağına söz verdiydi. Alçak herif!.

Polis memuru (anlamamış) — Nasıl söz verdiydi?..

Refik (atılır) — Yani, lâfın gelişi!.

Polis memuru (Sünbülün aldığı takımların altında tabancayı görür) — Bu ne bu?.. Tabanca ha?.. Buraya silâhlı mı gelmiş?..

Fındık Ahmet (telâşla) — Vallahi benim değil memur bey!.. Buradan çaldım!.

Polis memuru (Refik'e döner) — Sizin mi bu silâh bayım?..

Refik (süklüm püklüm) — Bilmem!. Yâni nasıl diyeyim?.. Birisi vermişti de..

Polis memuru — Müsaadeniz var mı?..

Refik (fenalıklar geçirir) — Müsaade mi?. Öyle ya.. Müsaade!. (Sünbüle) Var mıydı müsaademiz bizim?

Polis memuru — Demek izinsiz silâh taşıyordunuz?. (Kaşlarını çatar): Ben bu silâhı alıyorum... Bakalım yarın tahkikatta mesele meydana çıkar.

— Sonu Karşıki Sayfada —

Kende - Yardley - Maks - Faktor gibi meşhur Amerikan Ruj larından memnun olanlar tarafından beğenilen

MEŞHUR

BERİN

Dudak Rujları

bir defa tecrübe ediniz. Bütün malzemesi ve iptidai maddeleri Amerikan olan bu Rujları başlıca büyük mağazalarda

HASAN DEPOLARI

ile bütün mağazalarda bulabilirsiniz.

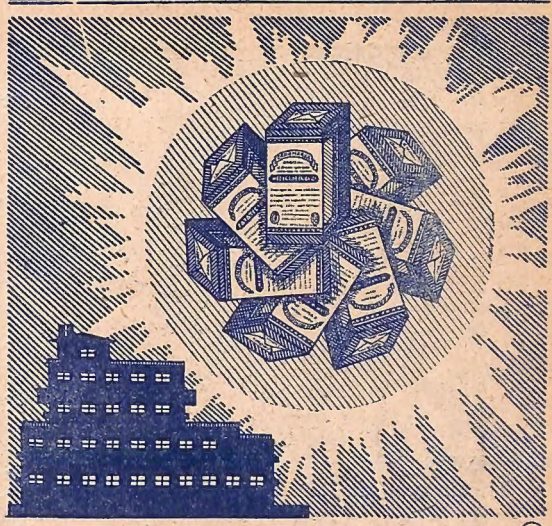

Güneş giren eve mikrop girmez

ÇAPAMARKA KURULUŞU 1915

Bu silâhı ne maksatla aldığınız belli olur!..

Refik ve Sünbül (telâşlarından ve korkularından harap bir halde) — Cezası çok mudur acaba memur bey?..

Polis memuru — Orasını hâkim bilir!. Bir sene yiyen de var.. Bin lira ceza veren de...

Refik — Bir sene?!..

Sünbül — Bin lira?!. Peki bu adama hırsızlık için ne ceza verirler?

Polis memuru — Eh.. Bir şey çalamadığı için, o da bir hafta hapis alır.. Belki tecil de ederler..

Sünbül — Demek kocama bir sene; ona da bir hafta!..

(Polis memuru Fındık Ahmedi kolundan tutup çeker.)

Fındık Ahmet (kapıdan çıkarken) — Benimki hiç hanım abla!. Asıl senin beyin işi bitik!.

— PERDE —

Cemil Cahit CEM

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen FASFOTİN NECATİ yedir.

Vitamini, bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimin lere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

TIPKI ANASI GİBİ

James Hilton'UN SON ŞAHESERİ...

ÇEVİREN: Vahdet Gültekin

ANASI HAKİKİ AŞKI ARIYORDU. KIZI DA AYNI ŞEYİ ARADI !..

FİATI 3 LİRA ★ ARİF BOLAT KİTABEVİ

GRİP - BAŞ - DİŞ ve ROMATİZMA AĞRILARINA karşı!

GRİPİN

ÇEŞİTLİ LİKÖRLERİMİZ DÜNYADAKİ BENZERLERİNDEN ÜSTÜNDÜR

TEKEL

TARİHTEN ÇİZGİLER

Küçük Beye Paristeki amcasından hediye gelen (Lântern Majik) sinematoğraf makinesi ile ev halkına ilk defa SİNEMA GÖSTERİLİYOR!

— A.. A.. Bakalım daha neler göreceğiz? Duvarda insanlar, şimendiferler yürüyor ayol... Makinenin içindeki lâmba devrilip yangın çıkmasın?
— Amcamın mektubunu dinlemediniz mi? Pariste büyük tiyatrolarda sinematoğrafların büyüğü oynarmış..
— Dünyanın sonuna alâmet bunlar kardeş? Makinenin içinden insan çıkar da yürür mü?
— Ah bizim büyük bey.. Böyle icatları eve sokuyor da günaha giriyor? İnsan yürütmek yalnız Allaha mahsus kardeş!

GRAFİKA

Saçların dökülmesine kepeklenmesine ve kaşıntılara karşı en mükemmel ilâçtır.

Petrol Nizam